

de Bestræbelser, der navnlig ved Udførsel af Oksekød til Tyskland i sin Tid fra Eksportørers Side have været rettede paa gennem en ganske overfladisk Saltning at lade den ferske Vare fremtræde som „saltet“ (o: gennemsaltet) for derigennem at frigøre den for Kontrol i Udlandet. Begrebet bør under Hensyn til de Vanskeligheder, der erfaringsmæssig gennem den nævnte Fremgangsmaade kunne opstaa for vor Eksport, bibeholdes; kun ved den „stærke Saltning“ tør man slaa sig til Ro med, at Saltningen i mange Tilfælde har uskadeliggjort muligt tilstedeværende farlige Substanser og at disse i hvert Fald i langt de fleste Tilfælde ville blive tilintetgjorte ved den stærke Kogning, som saadant Kød ordentligvis underkastes. Kun denne Saltningsform bør derfor fritage for Iagttagelsen af Paragraffens Bestemmelser.

Grænsen mellem Begreberne „stærk og let saltet“ lader sig — saavidt Kommissionen bekendt — ikke fastsætte ved Henvisning til nogen almindelig Regel udover den, at som „stærkt saltet“ betragtes Varen, naar den ved Saltning er gjort holdbar for meget lang Tid; men Afgørelsen af, hvorvidt en anvendt Saltning maa betegnes som „stærk“ eller „let“, formenes i Tvivlstilfælde at burde henhøre under Landbrugsministerens Ressort. Hvad særlig angaar det paa Svineslagterierne producerede „Bacon“, maa dette efter Beskaffenheden af den nu anvendte Saltning betegnes som „let saltet“ og altsaa indgaa under Lovens Bestemmelser. Denne Opfattelse, der indirekte er godkendt af Landbrugsministeriet gennem de gældende Indførselsbestemmelser*) ligeoverfor det i Sammenligning med den tilsvarende danske Vare stærkere saltede amerikanske Flæsk (jfr. iøvrigt det veterinære Sundhedsraads Aarsberetning for

1897 S. 24 ff.), maa endvidere siges at være tiltraadt ogsaa af Svineslagterierne, idet disse paa en Generalforsamling i Aarhus den 15. Marts 1898 enstemmig have udtalt sig for Ønskeligheden af Slagteriernes almindelige Inddragen under Kontrolbestemmelserne i Loven af 22. Marts 1897, ligesom et enkelt Slagteri (Faaborg Andels-Svineslagteri) under 2. December 1897 har ansøgt Ministeriet om Ansættelse af veterinært Tilsyn med den paa Slagteriet stedfindende Slagting af Svin — et Andragende, som Ministeriet dog ikke saa sig i Stand til at imødekomme. For at afværge Tvivl og i det Hele give en Vejledning til Bedømmelse af Begrebet „let saltet“ har man indsat Ordet „Bacon“ i en Parentes.

Røget Kød og Slagteaffald (f. Eks. Tunger) har man ment at burde holde udenfor Lovens Bestemmelser, hvilket under Hensyn til den anvendte Behandling (Røgning i Forbindelse med forudgaaende Saltning) maatte ansees uden Risiko; men derimod maa røgede Pølser komme ind under Loven som „tilberedte“ Kødvarer.

Bestemmelsen om, at Skibe kunne inklade ukontrollerede Varer af den i Paragraffens første Stykke omhandlede Art til Skibets eget Forbrug, er begrundet ved, at Skibe ellers i mange Tilfælde vilde være afskaarne fra Kød-Providantering, nemlig naar Indladningen foregik paa Steder, paa hvilke eller i hvis Nærhed der ikke fandtes noget Eksportslagteri.

Bestemmelsen kunde tænkes at føre til Misbrug i to forskellige Henseender: dels at Mandskab og Passagerer fik usund Føde, dels at der inkladedes mere end til Skibets eget Forbrug o: at der i Ly af Bestemmelsen kunde foregaa en egentlig Eksport af mindre gode Varer.

*) Jvfr. senest Bkg. Nr. 18 af 30 Januar 1899 smh. med Bkg. Nr. 88 af 13. Juni 1896.